

जुलै २०२४

प्रिय बहीण

माझे प्रिय पती आणि धन्य स्मृती असलेले आमचे लाडके महामय मेट्रोपोलीटन प्रभूसोबत जाऊन आता दोन महिने झाले आहेत. एक कुटुंब, आमचे बिशप आणि आमचे संपूर्ण चर्च या नात्याने आमच्यासाठी हे खूप अनपेक्षित होते. त्यांच्या जाण्याने आम्ही सर्व मिळून शोक व्यक्त केला आहे; अश्रूंनी त्याचे दफन पाहिले; आणि त्याचे जीवन, विश्वासयोग्य सेवेची वर्षे आणि ख्रिस्ताची ओळख करून देण्यासाठी आणि गरजूंना मदत करण्यासाठी आणि चर्चचे नेतृत्व करण्यासाठी त्यांनी केलेले सर्व कार्य आठवते.

मला खात्री आहे की तुमच्यातील काहीनि चालू प्रकाशनवर विधी पाहिली असतील किंवा उपस्तीत असतील. मेट्रोपोलिटनला निरोप देण्यासाठी किती लोक लहान--मोठे आले हे आश्चर्यकारक होते. त्यांच्या जीवनाने त्यांना सुवार्ता आणि ख्रिस्ताच्या प्रेमाने स्पर्श केला होता. माझी कल्पना आहे की तुम्ही आमचे कुटुंब त्या मोठ्या स्क्रीनवर विधी दरम्यान पाहिले असेल. हे सोपे नव्हते, परंतु अशा दुःखाच्या वेळी सार्वजनिकपणे पाहण्याची कृपा देवाने आम्हाला दिली. आपल्या प्रार्थनेसाठी खूप खूप धन्यवाद ज्याने आम्हाला पुढे जाण्यास मदत भेटले.

मी सारा (आमची मुलगी) आणि तिच्या कुटुंबासोबत 40 दिवसांचा शोक संपेपर्यंत आणि घरी येण्यापूर्वी आमचे नवीन मेट्रोपोलीटन स्थापित होईपर्यंत राहिलो. माझ्या पतीच्या जाण्यानंतर मला बऱ्याच गोष्टींची काळजी घेणे आवश्यक आहे आणि मी माझ्या कुटुंबाच्या सर्व मदत आणि प्रेमाबद्दल कृतज्ञ आहे

मी घरी आल्यापासून आमच्या चर्चमधील सर्व बहिणींचा विचार करत आहे ज्या आमच्यावर प्रेम करतात आणि आमच्यासाठी प्रार्थना करत आहेत. माझ्या पतीच्या निधनानंतर मी बरी होईल की नाही असा विचार तुम्ही करत असाल अशी माझी कल्पना आहे.

प्रिय बहिण, मी कशी आहे हे तुम्हाला कळावे आणि या कठीण काळात देवाने माझ्यावर केलेल्या कृपेबद्दल मी तुम्हाला हे पत्र लिहित आहे. आपण एका पडलेल्या जगात राहत असल्याने, आपल्या सर्वांना आपल्या आयुष्यात संघर्ष आणि काही प्रकारचे नुकसान अनुभवावे लागेल. कदाचित आज मी तुम्हाला जे लिहिलं आहे ते तुम्हाला कधीतरी मदत करेल.

आमच्या नातवंडांसह आमच्या कुटुंबातील प्रत्येकजण मेट्रोपोलिटनची खूप आठवण करतात. आम्हाला त्याच्या खूप प्रवासाची सवय होती, पण ते नेहमी घरी यायचे. आता त्यांना पुन्हा पाहण्यासाठी स्वर्गात पोहोचेपर्यंत वाट पाहावी लागेल. माझ्यासाठी, मेट्रोपोलिटन आणि माझ्या लग्नाला जवळपास 50 वर्षांमध्ये (12 दिवस कमी) झाली होती, आणि मला आशा होती की आपण परमेश्वराची सेवा करताना आपल्या आयुष्याचा हा शेवटचा काळ एकत्र घालवू शकणार. हे सर्व वेगळे झाले आणि अचानक अपघात आणि मृत्यूने आम्हाला या पृथ्वीवर शेवटचे संभाषण किंवा एकमेकांचा निरोप घेण्याची परवानगी दिली नाही.

मला समजत नसलेल्या बऱ्याच गोष्टी आहेत आणि माझ्याकडे असे प्रश्न आहेत ज्यांचे उत्तर मिळण्यासाठी अनंतकाळपर्यंत थांबावे लागेल. तोपर्यंत, मी आपल्या सर्वोच्च परमेश्वरावर विश्वास ठेवण्याचा निर्णय घेतला आहे, कारण त्याचे वचन सांगते की तो चांगला आहे, आणि तो प्रेमळ आहे आणि तो एकही चूक करत नाही.

येशूला माझ्या अश्रूंची, मला जाणवत असलेली हानी आणि मी अनुभवत असलेल्या दुःखाची काळजी घेतो का? देवाचे वचन मला खात्री देते की तो असे करतो कारण तो या पृथ्वीवर राहतो आणि मी ज्या गोष्टीतून जाते त्या सर्व गोष्टी त्याने चाखल्या. शिवाय, वधस्तंभावर त्याने माझे सर्व दुःख, वेदना आणि दुःख वाहून नेले. जेव्हा मी रडते, एकटे वाटते आणि माझ्या भविष्याबद्दल आश्चर्य वाटते तेव्हा त्याला समजते.

मला आता वाटत असलेल्या दुःखाच्या पलीकडे माझे हृदय कधी जाईल? देवाने आपल्याला अशा प्रकारे निर्माण केले आहे की आपल्याला शोक करण्यासाठी वेळ हवा आहे जेणेकरून आपला आत्मा (त्याच्या सर्व भावनांसह) पुनर्प्राप्त करू शकेल आणि नुकसान झाल्यानंतर बरे होण्याचा अनुभव घेऊ शकेल.

अनेक परीक्षांचा सामना करणाऱ्या दाविदानांनी स्तोत्र 23:3 मध्ये स्वतःच्या अनुभवावरून साक्ष दिली, "तो माझा आत्मा पुनर्संचयित करतो." आजकाल मी स्तोत्र 23 आणि इतर दोन स्तोत्रांमधून दिवसातून अनेक वेळा प्रार्थना करते आणि माझा पूर्ण अंतःकरणाने विश्वास आहे की तो मला आणि ज्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला आहे त्यांना व्यवस्थापित पल करण्याचे हे वचन पूर्ण करण्यासाठी तो विश्वासू आहे.

मी एका वेळी परमेश्वरावर विश्वास ठेवते. मी आता एवढेच करू शकत, अन्यथा मला भारावून जावे लागेल. आणि तो दररोज माझ्याबरोबर चालण्यासाठी आणि मला आवश्यक असलेली शक्ती देण्यासाठी विश्वासू आहे. माझ्या दिवसासाठीच्या कामांची यादी पूर्वीपेक्षा लहान आहे आणि कधीकधी मला फक्त थांबून विश्रांती घ्यावी लागते किंवा माझ्या गोड नातवंडांसोबत वेळ घालवावा लागतो.

मला सर्वात जास्त मदत होते ती म्हणजे मी देवाच्या वचनावर भरवसा ठेवू शकतो आणि त्याला चिकटून राहू शकते. माझ्या स्वतःच्या आयुष्यातील आव्हानात्मक काळात आणि सेवाकार्यात आम्ही ज्या अनेक संघर्षांचा सामना केला त्यात मला हे शिकावे लागले आणि सराव करावा लागला. माझ्या प्रिय बहिण, मी तुम्हाला तुमच्या आयुष्यातील मोठ्या परीक्षेला सामोरे जाण्यापूर्वी हे शिकण्यासाठी प्रोत्साहित करते.

मी ज्या शास्त्रवचनांवर विश्वास ठेवत आहे त्यापैकी एक म्हणजे येशूचे वचन: "मी तुला कधीही सोडून जाणार नाही किंवा तुला कधीही टाकणार नाही" (इब्री 13:5). भविष्यात माझे काय होईल याची भीती ते दूर करते.

मी तुम्हाला माझ्यावरील देवाच्या प्रेम आणि कृपेबद्दल सांगते. ज्या दिवसापासून माझे पती प्रभूसोबत गेले आहे त्या दिवसापासून आजपर्यंत माझ्या स्वर्गीय पित्याने माझे हृदय भरले आहे आणि मला त्याच्या अत्युत्तम शांतीने वेढले आहे. मी अश्रू ढाळत असले तरी ही शांतता मला रात्री चांगली झोपू देते आणि माझ्या मनात भीती नसते. मला पूर्ण खात्री आहे देव काळजी घेतो आणि माझ्याबद्दलची दया याबद्दल मला खूप जाणीव आहे.

मी देवाची आभारी आहे की माझे पती त्यांच्या पाचारणवर विश्वासयोग्य होते, त्यांनी हरवलेल्या लोकांपर्यंत पोहोचण्याची दृष्टी ठेवली आणि पृथ्वीवरील आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणापर्यंत त्यांनी परमेश्वराची सेवा केली. मला विश्वास आहे की जर आपण त्याला आता पाहू शकलो तर तो आपल्याला सांगेल की जेव्हा तो आपल्या तारणकर्त्याला समोरासमोर भेटतो तेव्हा त्याचे सर्व वर्षांचे श्रम, अविरत प्रवास, संघर्ष आणि परीक्षा या सर्व गोष्टींचे मूल्य होते.

मेट्रोपॉलिटन अनेकदा इब्री 12:1 मधील साक्षीदारांच्या मोठ्या ढगाबद्दल बोलले जे आपल्याभोवती आहे. माझी कल्पना आहे की ते या ढगात सामील झाले आहे, आणि ते उत्सुकतेने पाहत आहे कारण आपण त्याच्या उदाहरणाचे अनुसरण करत आहोत आणि त्याने आपल्यासाठी चर्च म्हणून सोडलेली दृष्टी आणि दिशा पूर्ण करत आहोत.

प्रिय बहिण, जर आपण अनंतकाळ जगणे निवडले आणि ज्यांनी यापूर्वी कधीही ऐकले नाही अशा लोकांपर्यंत सुवार्ता नेण्यात आपले जीवन गुंतवले तर आपण येशू आपला प्रभु आणि आपल्या आध्यात्मिक वडिलांना सर्वात सन्मान आणि आनंद देऊ. आपण आपल्या मेट्रोपॉलिटन थिओफिलस आणि आपल्या सर्व बिशप आणि नेत्यांसाठी विश्वासूपणे प्रार्थना करूया की ते आपल्या चर्चला पुढे नेत असताना देव त्यांना त्याच्या बुद्धीने मार्गदर्शन करेल. बहिणी या नात्याने, आपण त्यांच्यासाठी आणि आपल्या चर्चसाठी आशीर्वाद आणि प्रोत्साहन बनण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे.

आशेमध्ये जगू या.

माझ्या प्रिय बहिण, या पत्रात मी माझा शेवटचा दोन महिन्यांचा प्रवास तुमच्यासमोर सादर केला आहे. पुनरुत्थानाचे वचन एक दिवस आपल्या सर्व शोकांचे आनंदात रूपांतर करेल. मेट्रोपॉलिटन आणि आमच्या आधी गेलेल्या सर्वांसोबत आम्ही एकत्र राहू. या वेळी ते कायमचे आणि आपल्या तारणकर्त्याच्या उपस्थितीत असेल.

कृपया जाणून घ्या की मी येशूमध्ये तुमच्यावर प्रेम करते आणि मी तुमच्यासाठी प्रार्थना करते.

ख्रिस्तामध्ये आपली बहीण,

गिसेला योहानन